

være kreditinstitutter. De nærmere regler findes i direktiv 2000/46/EF. – EFT L 275/39 af 27.10.2000 – som er gennemført ved lov nr. 502 af 7. juni 2001. Undtagelsen omfatter alene den del af kreditinstitutternes virksomhed, der omfatter udstedelse af elektroniske penge.

Direktivet giver mulighed for, at mindre udstedere af elektroniske penge eller udstedere, der alene benytter et elektronisk betalingskort inden for et - geografisk eller forretningsmæssigt - afgrænset område, kan udstede sådanne kort, uden at de samtidig opnår ret til at drive grænseoverskridende tjenesteydelser. Som eksempel på virksomheder, der er omfattet, kan nævnes trafikkselskaber, der udsteder elektroniske billetter eller lignende, og hvor virksomheden, fordi kortet kan anvendes som betalingsmiddel, er at betegne som et kreditinstitut. Undtagelsen omfatter ikke udstedelse af betalingskort/kreditkort.

Nr. 3 undtager visse investeringsforeningers annoncering i andre EU- og EØS-lande. Undtagelsen skyldes, at der allerede er fastsat regler i EU herom, jf. direktiv 85/611/EF. Efter artikel 44, stk. 2, i direktivet skal investeringsinstitutter, som annoncerer i et andet medlemsland, overholde dette lands love for annoncering. I Danmark skal »institutterne« være organiseret som foreninger (investeringsforeninger).

Artikel 44, stk. 2, er gennemført i § 71 i lov nr. 703 af 17. juli 2000 om investeringsforeninger og specialforeninger. Investeringsforeninger, der er godkendt i andre EU- og EØS-lande, har det europæiske pas og kan markedsføre deres fondsandele i Danmark efter de regler, der fremgår af bekendtgørelse nr. 1054 af 17. december 1997 om visse udenlandske investeringsinstitutters markedsføring i Danmark.

Der er visse typer investeringsforeninger, som ikke er omfattet af direktiv 85/611/EØF. Det er f.eks. institutter, der ikke henvender sig til en videre kreds eller offentligheden, eller institutter, der ikke skal indløse medlemmers andele på forlangende. Disse typer investeringsforeninger kan derfor frit markedsføre deres andele elektronisk inden for EU og EØS-området i medfør af e-handelsdirektivet.

Nr. 4 undtager visse typer forsikringer, hvor der gælder særlige regler. Reglerne herom findes i artikel 30 og afsnit IV i direktiv 92/49/EØF (3. skadesforsikringsdirektiv), afsnit IV i direktiv 92/96/EØF (3. livsforsikringsdirektiv), artikel 7 og 8 i direktiv 88/357/EØF og artikel 4 i direktiv 90/619/EØF (2. livsforsikringsdirektiv). De typer af forsikringer, der er tale om, er lovpligtige forsikringer, forsikringer tegnet i forsikringsselskaber i andre EU- eller EØS-

lande, eller forsikringer tegnet i en filial i Danmark af et forsikringsselskab fra et andet EU- eller EØS-land.

De direktiver, der henvises til, harmoniserer bl.a. de regler, der gælder for udbud af og tilsyn med grænseoverskridende forsikringsvirksomhed. Ifølge direktiverne føres tilsynet af tilsynsmyndigheden i det land, hvor forsikringsselskabets hovedsæde ligger. Direktiverne harmoniserer derudover en række andre forhold, der vedrører grænseoverskridende aktiviteter. Eksempelvis hvilke oplysninger selskaberne skal give deres kunder.

Nr. 5 undtager endeligt spørgsmålet om, hvorvidt det er tilladt at anvende uopfordret kommerciel kommunikation via elektronisk post eller lignende. Der henvises til punkt C.7. i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til stk. 1

Bestemmelsen fastlægger, hvornår der ud over de generelle undtagelser, der er nævnt i lovforslagets § 5, konkret kan træffes foranstaltninger over for en informationssamfundstjeneste, der leveres af en tjenesteyder fra en anden medlemsstat. Bestemmelsen kræver således, at der udøves et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde i forhold til de i bestemmelsen opregnede hensyn, herunder om foranstaltningen står i rimeligt forhold til målet, inden indgrebet foretages.

De foranstaltninger, som en myndighed eksempelvis kan benytte sig af, er gennemførelse af et fogedforbud eller nedlæggelse af et administrativt forbud for at stoppe eller ændre den pågældende informationssamfundstjeneste. Et forbud kan meddeles til den pågældende tjenesteyder, internetleverandør og serverejere.

Myndighederne kan foretage indgreb, hvis foranstaltningen er nødvendig af hensyn til ufravigelige retsgrundsætninger, især forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af lovovertrædelser, herunder beskyttelsen af mindreårige og bekæmpelsen af enhver tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet og krænkelse af enkeltpersoners værdighed.

I den danske direktivtekst anvendes udtrykket ufravigelige retsgrundsætninger, mens der i den engelske og franske direktivversion anvendes henholdsvis public policy og l'ordre public. Som eksempler på ufravigelige retsgrundsætninger nævner direktivet bl.a. retsforfølgning af lovovertrædelser for at beskytte mindreårige og bekæmpelse af tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet og krænkelse af enkeltpersoners værdighed. Undtagelsens